

succulenta

NEDERL.-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN E.A. VETPLANTEN

Fig. 9 — KALANCHOE PUMILA Baker

foto: I.V.T.

Van de Redactie

Ons tijdschrift bevat per jaar 144 bladzijden (volgend jaar zijn het er misschien 192); daarvan zijn \pm 108 pagina's text, waarvoor rond 50 artikelen moeten worden geschreven. Deze artikelen moeten een zo groot mogelijk terrein van de succulente wereld beslaan en alle vraagstukken behandelen, die daarmee samenhangen.

De Vereniging bestaat uit vogels van diverse pluimage; het zijn liefhebbers van de meest verschillende soort en ontwikkeling, er zijn ook vakmensen onder, zowel kwekers als botanici. Al deze lieden moeten in het tijdschrift iets van hun gading vinden.

Wetenschappelijke bijdragen zijn nodig om het tijdschrift op internationaal niveau te houden, dit is voor de vereniging van eminent belang. Maar voor zeer vele leden gaan deze artikelen vaak te ver en zullen zij er weinig aan hebben. Daarom zal Succulenta voor een belangrijk deel gevuld moeten worden met meer populaire bijdragen, waarin ervaringen worden vermeld of oude kost weer eens wordt opgerakeld. Dit laatste is ook nodig, want de meeste liefhebbers weten van het allang bekende niet veel af; slechts weinigen slaan oude jaargangen op of lezen andere tijdschriften. Om de liefhebberij aan te wakkeren en de liefhebbers steun te geven is het noodzakelijk, dat dagelijkse onderwerpen op smakelijke wijze worden behandeld; het moet ten slotte zo zijn, dat de leden naar het tijdschrift grijpen, wanneer het in de bus ligt.

Maar... al hoewel deze wensen vaak zijn uitgesproken en op vele vergaderingen naar voren zijn gebracht, heel best wil het nog niet lukken. Want er is één omstandigheid, die de grote rem op dit alles is: de artikelen moeten worden geschreven, goede wil op zich zelf is niet voldoende en hier zit hem de knoop. Te weinig leden klimmen in de pen, te weinigen schrijven hun ervaringen op, te velen hebben geen zin om het vaak moeizame werk van schrijven aan te vangen; te velen denken ook, dat hun werk niet goed genoeg is voor publicatie, te velen zijn bang, dat hun stijl of hun taal onder de korenmaat blijft. Al deze redenen worden dan bedekt door de mantel van de tijd (men zegt dan: ik heb geen tijd).

Maar lezer, dit zijn alle slechts bijzaken. Hoofdzaak is, dat een ieder, die iets doet, iets ondervindt, iets leest, iets weet, waarvan hij meent dat het belangrijk is, dit opschrijft en zijn ervaringen aan het papier toevertrouwt. Het is trouwens in het algemeen nuttig eens te noteren wat men eigenlijk doet en ziet, ook al is dit niet voor publicatie bedoeld. Men komt er dan toe eens dieper over de zaken na te denken en men krijgt in de loop van de jaren een schat van aantekeningen van dingen, die vaak anders geheel zouden zijn vergeten.

Wanneer men dan een opstel gemaakt heeft, is er toch geen bezwaar dit eens naar de redactie te sturen? Daar wordt het wel bekeken, en indien nodig, wat bijgeviuld, mogelijk ook wat ingrijpender veranderd. Het is heus niet erg, wanneer liefhebbers in manuscripten fouten maken. Bovendien zullen de stukken nooit geplaatst worden, voordat de schrijvers hun instemming met de veranderingen hebben betuigd.

Bovendien is het wel waarschijnlijk, dat er onder de leden van *Succulenta* personen zijn, die bepaalde rubrieken zouden kunnen verzorgen. Er kan (en moet) geschreven worden over de cultuur, de ziekten, de handel, over reizen die gemaakt zijn, over collecties en ieder weet, hoe een praatje bij een mooi plaatje op prijs gesteld wordt. Het is evenwel moeilijk dergelijke medewerkers te vinden.

Ik hoop, dat de lezers ervan overtuigd zullen zijn, dat de redactie de medewerking van U allen behoeft; het is beslist verkeerd, wanneer het tijdschrift slechts door 2 of 3 medewerkers wordt volgeschreven, dat zou niet alleen te eentonig worden, maar een te zware last voor de redactie betekenen.

Daarom : denk vandaag, schrijf morgen en stuur het volgende week. Het adres luidt : dr. B. K. Boom, I.V.T., Postbus 16, Wageningen.

Pyrrhocactus reconditus Ritter spec. nova

Fried. Ritter, Olmué, Chili.

PYRRHOCACTUS RECONDITUS, corpus simplex, glaucum, planum vel hemisphaericum, 25–45 cm diam., radice rapacea longa; costae 10–12, obtusae, in tuberculis mentiformibus divisae, areolis 4–6 mm longis, 2–3 mm latis, 5–10 mm remotis; spinae aciculares, nigrae, curvatae, radiales 6–10, 5–10 mm longae, centrales 1–2, 10–15 mm longae; flores 35–45 mm longi; ovarium albofloccosum, dense setulosum; camera nectarifera 3–5 mm longa, paene aperta; calyx 10–15 mm longus, apice 9–15 mm latus ut ovarium eodem modo vestitus; petala 15–25 mm longa, 4–6 mm lata, acuminata, alba vel luteola, exterioria rubescentia; stylus carmineus, stigmatibus 8–10, luteolis; fructus carmineus, 2–4 cm longus, 1 cm latus, albofloccosus, dense setulosus, exsiccans, vento abducens; semina 1,4 mm longa, 1 mm lata, 0,5 mm crassa, nigra, verruculosa, hilo parvo, albo. Ab *Pyrrhocacti* speciebus ceteris fructibus vento abductis differt.

Plant enkel, zelden iets spruitend, hard, donker grijsgroen, door de zon dikwijls roodachtig gekleurd, gelijk met de bodem tot halfkogelvormig, gedurende het droge seizoen dikwijls onder de oppervlakte der bodem verzonken; bloeirijpe planten 2½–4½ cm dik; top verzonken, bedoord; 10–12 cm lange en circa 2 cm dikke penwortel met iets vernauwde wortelhals, geelachtig wit, hard, meestal enkel, met weinig haarwortels.

Ribben 10–12, ca. ½ cm hoog, breed en stomp, knobbelig, bij de knobbels zeer breed, er tussenin smaller, de knobbels vormen naar achteren een iets spits uitlopende kin die niet opwaarts gebogen is.

Areolen in knobbels, die aan de bovenzijde plat zijn, verzonken, witviltig, 4–6 mm lang, 2–3 mm breed, ½–1 cm van elkaar verwijderd.

Dorens fijn, naaldvormig, jong zwart, later grijs wordend, iets naar boven gebogen; randdorens 6–10, tegen de plant liggend tot half afstaand, ½ tot meer dan 1 cm lang; middendorens 1–2, iets krachtiger, 1–1½ cm lang.

Bloem dicht bij de top, 1–3, 3½–4½ cm lang, met 2½–3½ cm wijde opening; de notities zijn van 3 bloemen van verschillende planten op de groeiplaats gemaakt.

Vruchtbeginsel ca. 5 mm lang, 6–10 mm breed, groen, met veel grijze wol en bruine tot zwarte half afstaande fijne borstelige haren in de oksels van de kleine zeer smalle geelachtig rode schubjes.

Nektarkamer tweedelig; onderste deel als een plat bordje, 1–2 mm hoog, 3–5 mm breed, met zeer weinig nectar, bruinachtig tot roodach-

Fig. 10 — PYRRHOCACTUS RECONDITUS, gefotografeerd op de natuurlijke groeiplaats door Fried. Ritter.

tig; daarboven het buisvormige deel, 2–3 mm lang, $2\frac{1}{2}$ –4 mm breed, wit, overlans gegroefd, bijna open, de onderste meeldraden leunen iets tegen de stamper.

Bloembuis boven de nektarkamer trechtervormig, de opening iets naar binnen; buis 10–15 mm lang, boven 9–15 mm breed, buitenzijde roodachtig groen, bekleed als vruchtbeginsel, borstelige haren fijn, zacht, dikwijls gebogen en afstaand, de onderste bruin tot zwart, de bovenste zwart, meer dan 1 cm lang.

Bloembladen trechtervormig gesteld, $1\frac{1}{2}$ – $2\frac{1}{2}$ cm lang, 4–6 mm breed, basis sterk versmald, top kort toegespitst, met meestal iets getande randen; de binnenste wit tot bleek geelachtig wit; de buitenste meer rood, met witte randen.

Meeldraden wit, 8–12 mm lang, alle circa even lang; inplanting op het ongeveer $\frac{2}{3}$ onderste deel van de bloembuis; helmknopjes citroengeel tot bleek crème, de kleine stuifmeelkorrels wit of bleekgeel.

Stamper karmijnrood, $2\frac{1}{2}$ – $2\frac{3}{4}$ cm lang, waarvan 4–5 mm voor de 8–12 witgeelachtige tot rosegeelachtige stompe samenheigende stempels, die boven de helmknopjes uitsteken.

Vrucht karmijnrood tot bruinkarmijnrood, $1\frac{3}{4}$ –4 cm lang, $\frac{3}{4}$ – $1\frac{1}{2}$

cm dik, iets tonvormig, onderaan smaller; vast zittende bloemresten; schubjes smal, bruinachtig, circa $\frac{1}{2}$ mm lang, in de oksels rijkelijk veel witte vlokjes wol, op de bovenste helft van de vrucht steeds, meestal ook tot onderaan toe fijne, bruine tot zwartbruine, rechte, zachte, half of bijna geheel afstaande, tot meer dan 1 cm lange borstelige haren in deze oksels; cirkelrond, 2 mm breed gat in de bodem. Tijdens het rijpen groeit de vrucht uit, zodat slechts ongeveer het bovenste $\frac{1}{3}$ deel nog zaadlijsten bevat; deze zijn wit, iets met elkaar vergroeid, draadachtig, zacht, verdrogend en laten dikwijls van de wand los in de vorm van een korfje. Het onderste deel van het vruchtnapje hangt als een 2–10 mm lang tasje in de holte van de vrucht en wordt karmijnrood, het is het onderste deel van de vroegere nektarkamer die bij het uitgroeien van de vrucht eveneens mee groeit in de holte van de vrucht. De wand van dit tasje, gericht naar de binnenkant van de vrucht, wordt vochtig en kleverig en de afvallende zaden blijven daaraan vastkleven. De vrucht zelf is door de vele wol en de afstaande borstels, die haar van de grond afhouden en op deze wijze meer aan de wind blootstellen, een door de wind verwaaiende vrucht. De zaden vallen dus eerst uit, nadat de vrucht door de wind weggewaaid en daarna verdroogd is, want eerst na verdroging verliest het tasje zijn kleefvermogen en laat deze de zaden vallen.

Z a a d 1,4 mm lang, 1 mm breed, 0,5 mm dik, naar onderen half zo breed, boven de basis aan de buikzijde ingedeukt; testa dofzwart, zeer fijn knobbelig; hilum klein, wit, ovaal, aan het schuin buikwaarts afgeknotte onderste einde.

Type vindplaats: Antofagasta, in de bergen ten noorden van de stad, Chili.

S y s t e e m : Nauw verwant met *Pyrrhocactus residuus* RITTER (wordt gepubliceerd), eveneens afkomstig van Antofagasta, echter op een andere plaats. *Pyrrhocactus reconditus* hoort tot de verwantschap van de noordelijkste groep der Pyrrhocactussoorten in Chili en is de meest typische soort onder hen. Bij haar zijn de verwaaiende windvruchten ontwikkeld als bij *Chileorebutia* RITTER. Het schijnt echter dat hier deze eigenschap zich zelfstandig en onafhankelijk heeft ontwikkeld, want volgens de vorm van de plant, de bloemen en de zaden heeft deze plant haar nauwste verwanten onder de Pyrrhocactussoorten van de naaste en verder afgelegen omgeving en niet onder de veel verder naar het zuiden voorkomende soorten van *Chileorebutia*. Daar het systeem niet naar morfologische, maar naar phylogenetische inzichten opgesteld werd, kan *P. reconditus* niet in het geslacht *Chileorebutia* ondergebracht worden.

Behalve bij *Chileorebutia* komen de verwaaiende windvruchten ook voor bij het geslacht *Islaya*, waar onze soort echter evenmin thuis hoort. Daar deze soort in de overige kenmerken wezenlijk het *Pyrrhocactus* karakter behouden heeft, veel meer dan dat het geval is bij *Chileorebutia*, moet zij tot het geslacht *Pyrrhocactus* gerekend worden. Het in het bijzonder afwijkende kenmerk van *Chileorebutia* is het uitgroeierende onderste deel van de nektarkamer tot een tasje in de vrucht met een kleverige stof.

Een exemplaar van het type werd door mij in april 1954 gezonden aan de „Städtische Sukkulentsammlung” te Zürich, Zwitserland, onder het veldnummer FR 204.

Vertaler: A. F. H. BUINING.

× *Pachyveria* cv. 'Albocarinata'

syn. *Pachyveria scheideckeri* var. *albocarinata* Walth. in *Cact. & Succ. J. (U.S.)*, **6**, 55 (1934), Jacobsen, *Handbuch der Sukk. Pfl.*, **2**, 903 (1954).
Echeveria albocarinata Hort.; *Echeveria scheideckeri striata* Haage Jr. *Cat.* 1935, nom.

Over deze cultuurvorm vindt men in de literatuur vrijwel niets vermeld. WALTHER schrijft slechts: „bladeren wit gestreept”. JACOBSEN beschrijft haar: „Als de soort (bedoeld wordt *Pachyveria* 'Scheideckeri'), bladeren aan de onderzijde met wit getekende kiel”.

Onze conclusie na observatie van deze hybride is, dat bovengenoemde kenmerken onvoldoende zijn om dergelijke exemplaren als aparte variëteit te beschouwen. Als men een partij uit bladstek gekweekte planten van *Pachyveria* 'Scheideckeri' bekijkt, zal men opmerken, dat een groot deel wit

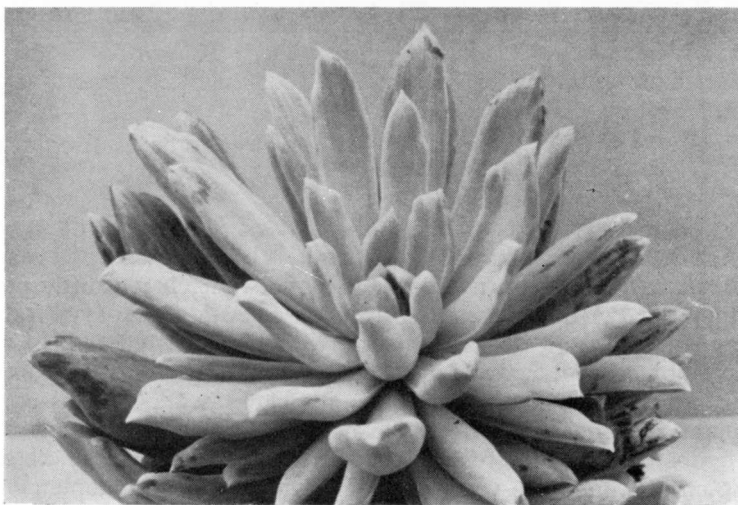

Fig. 11 — × PACHYVERIA cv. 'ALBOCARINATA' foto: de Klark.

gestreept is. Deze eigenschap is zeker niet constant en niet zelden ziet men dergelijke wit gestreepte exemplaren bij verdere groei weer volkomen groen worden. Ook het omgekeerde is het geval. Bladstekken van groene planten zijn dikwijls wit gestreept. Daar, mede door cultuurinvloeden, de witte strepen ontstaan of verdwijnen, moeten o.i. deze planten tot *Pachyveria* 'Scheideckeri' gerekend worden.

Al ligt het voor de hand aan te nemen, dat wit gestreepte exemplaren en de hier afgebeelde bijna chlorophylloze vorm twee uitersten van eenzelfde eigenschap zijn, die in elkaar overgaan, wij zagen de bonte vorm nooit geleidelijk uit wit gestreepte planten ontstaan. Voor deze bonte vorm, waarvan $\pm 50\%$ van het bladoppervlak geen bladgroen bezit, willen wij

de naam *P. 'Albocarinata'* (letterlijk: wit gekield) handhaven. Deze planten blijven in cultuur constant en slechts bij uitzondering — zie foto — zijn één of meer der gevormde zijscheuten volkomen groen. Eénmaal zagen wij een normale plant van *P. 'Scheideckeri'* met aan de voet een volkomen bonte zijstek.

P. 'Albocarinata' onderscheidt zich duidelijk van *P. 'Scheideckeri'* door de onregelmatige, vaak cilindervormige bladeren, die korter en smaller zijn, vaak enigszins misvormd en sterk wit berijpt. De bladeren verkleuren

Fig. 12 — \times PACHYVERIA cv. 'ALBOCARINATA' met normale zijstek aan de voet van de plant (links op de foto). foto: de Klark.

onder invloed van de zon en lagere temperaturen vaak fraai rose. De bloemen zijn lichter dan van *P. 'Scheideckeri'* en meestal misvormd. De groei van deze planten, hoewel minder sterk dan van *P. 'Scheideckeri'*, is nog wel redelijk te noemen.

Vermenigvuldiging kan slechts geschieden door het afnemen van de zijscheuten. Uit bladstek is deze plant door gebrek aan voldoende chlorophyl niet te kweken.

Door de fraaie, sterk wit berijpte rozetten een plant die waard is in de cultuur gehandhaafd te blijven.

CUBA : CACTUSGORDIJN

„Het Parool” van 30 december 1961 schrijft :

NEW YORK (A.P.) — De Cubaanse regering van Fidel Castro heeft een begin gemaakt met het planten van een muur van messcherpe cactusplanten rondom de grote Amerikaanse marinebasis op Cuba aan de baai van Guantánamo.

De muur is een vijf meter brede strook bajonetgras — een cactusplant met lange scherpe bladen, die er uitzien als slagersmessen en bijna even doeltreffend zijn — aldus de New York World-Telegram and Sun. De Amerikanen, die op Guantánamo gelegerd zijn noemen de muur „Castro's cactusgordijn”, aldus het blad.

Waar cactussen(??) al niet goed voor zijn !

Uitewaal.

Goedkope zaailingbakjes

Nu de lange winteravonden en de vrije zaterdagden er zijn, is er voor de alleszelf-doeners onder ons de gelegenheid te over om het bedje klaar te maken voor de zaailingen, die we, nadat we in de komende tijd gezaaid hebben, in juni of juli hopen te verspenen.

Voor de knutselaars onder ons volgt dan een beschrijving voor het zelf maken van eenvoudige en goedkope zaailingbakjes, welke heel goed te gebruiken zijn en niet onderdoen voor de dure eterniet bakken of vierkante zaaischotels.

Ze worden gemaakt van, nee schrik nu maar niet, afvalstroken eterniet, wat strookjes zink en een beetje soldeer en verf.

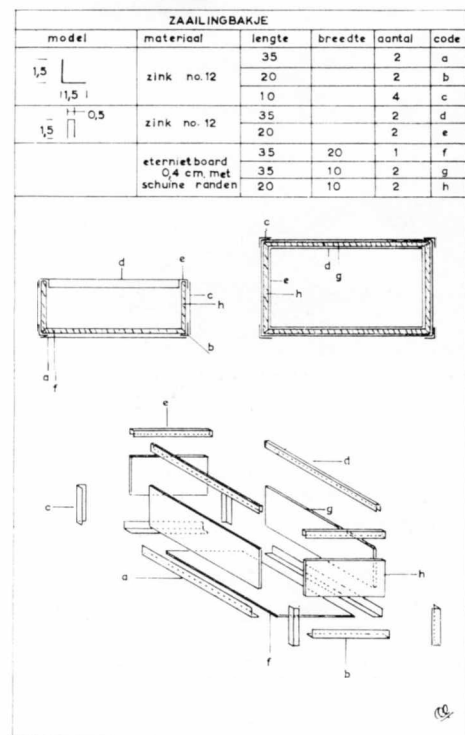
Hoe beter je nu maar bekend ben met de bouw (bedoeld is hier de woningbouw) of hoe meer relaties je hebt en hoe beter je organiseren kunt, des te goedkoper worden

de bedjes. Er behoeft zelfs geen wollen deken aan te pas te komen, alleen een beetje handigheid.

Hebben we nu de stukken eternietboard volgens de bijgaande maten afgezaagd of na stevig met een oude houtbeitel langs een latje ingekerfd en afgebroken, dan gaan we de randen met een schoenmakers-rasp schuin maken in z.g. verstek, (dit is onder een hoek van 45 graden brengen). Nu de stukjes zinkprofiel op lengte gebracht en het eigenlijke werk kan nu beginnen. We schuiven de profielen *d* en *e* op de zijwanden *g* en *h*, in de hoop, dat we niet vergeten hebben om de profielen *d* en *e* in verstek te maken. Dan de profielen *a* in *b* leggen en de bodem *f* er in brengen. Nu de zijwanden *g* en *h*, voorzien met *d* en *e*, opzetten en de staande stukjes *c* er tegen plaatsen. Het geheel met touw in het midden dwars en langs over en midden over de zijwanden omwonden en het bed is klaar om verduurzaamd te worden.

Hiervoor nemen we een beetje zoutzuur en we doen daar een paar snippers zink in totdat het niet meer bruist. Het zoutzuur in een flesje, een glas of een oud kopje, anders kon het wel eens gebeuren, dat de bodem er uit brandt.

Nu vragen we moeder de vrouw of ze het bakje troost maar inschenken wil, waarvoor ze ons een half uur geleden al kwam roepen.

Figuur 13

Onder het genot van het geurige bakje laten we vast de soldeerbout warm worden, een zware bout natuurlijk, anders wordt het bakken inplaats van solderen.

Is de bout warm en je hebt je, in de haast om het bed klaar te krijgen, niet verslikt in de godendrank, dan kan er gesoldeerd worden. Dit gaat als volgt: de te solderen plaats insmeren met zoutzuur, dan de warme bout met een beetje soldeertin er op en vervolgens even door laten vloeien en klaar is Kees. Alleen oppassen, dat de bout niet te heet is, want dan smelt het zink.

Zijn op deze manier dan alle acht hoeken van het bed onderhanden genomen, dan kan het touw er af om vervolgens in de bodem of in de zijwanden op ongeveer 1 à 2 cm van af de bodem naar verkiezing een paar gaatjes van 5 mm te boren voor

het drenken van de bak in het water. Nu de buitenkant van het bed in een esthetisch verantwoorde pasteltint geverfd en ziedaar, wat mensenhanden vermogen.

Vanzelfsprekend kunnen ook andere maten gebruikt worden, zo ook in plaats van zink, aluminium, maar dat is duurder en kan niet gesoldeerd worden; dit moet dan geklonken worden.

Diegene, die het solderen te lastig vindt, kan bij gebruik van zink ook klinken, maar dan moet het materiaal-lijstje aangevuld worden met 16 aluminium klinknageltjes van 3 mm dik. Dit gaat ook prima. Succes en denk om de rug.

C. Oskam.

Parodia ocampoï Card.

G. KÖNIGS

Deze in Bolivia (provincie Compero, dept. Cochabamba) voorkomende Parodia werd door CARDENAS beschreven in *Kakteen und andere Sukkulenten*, 2, 101–103 (1955).

Deze soort groeit in zoden tot een doorsnede van 40 cm; de lichamen worden 7 cm hoog en 6 cm in diam. en zijn vrij donkergroen; ze bezitten

Fig. 14 — PARODIA OCAMPOI met bloemknoppen.

foto: G. Königs

± 17 ribben en eerst roodachtige tot lichtbruine, later grijze doornen; er zijn 8–9 randdoornen, die ± 1 cm lang worden en één middendoorn van 5 mm lengte. De top van het lichaam is iets ingezonken en heeft bij bloei-rijpe exemplaren een 2–3 cm breed wit viltkussen, waaruit de goudgele bloemen, die aan de buitenzijde dicht met bruine borstels bezet zijn, te voorschijn komen; vaak verschijnen deze bloemen wel met 6 tegelijk.

Het afgebeelde exemplaar is ± 7 cm breed en hoog en is geënt op

Trichocereus spachianus; deze plant bloeide in 1961 van midden augustus tot einde september. De cultuur van wortelechte exemplaren is wat moeilijker dan van geënte.

Bij *P. ocampo* var. *compressa* (FR 385a) zijn de ribben talrijker en meer in knobbels verdeeld; dit is naar mijn mening een iets afwijkende vorm van *P. ocampo*.

Fig. 15 — PARODIA OCAMPOI met 5 bloemen tegelijk.

foto: G. Königs

NUTTIGE WENKEN

BLADAARDE : is, evenals mest, een goede bron van stikstof. Goede bladaarde moet totaal doorgerot zijn voor het gebruik en we raden aan, de delen die nog niet geheel verteerd zijn, uit te zeven en ze tot een volgend jaar buiten te laten liggen en de bladhoop enkele malen goed dooreen werken. Bladaarde laat water goed door en houdt dit ook lange tijd vast. Twee eigenschappen die het in grondmengsels nage-noege onmisbaar maken. Koken of stomen vóór het gebruik is wel aan te bevelen.

GRIND : heeft in de grond geen enkel voordeel, doch is een uitstekend middel tegen algen, die door gebrek aan licht niet kunnen groeien, als men het in een dun laagje op de potgrond bedekt. Vanzelfsprekend dient het zeer fijn grind te zijn. Verdere voordelen: het geeft de plant en pot een netter aanzien en er is minder kans op halswortelrot. Grind op deze manier toepassen raden wij een ieder aan. Het is verkrijgbaar bij de bouwmaterialenhandel als parelgrind, of door het uit maaszand te zeven.

ZAND : heeft geen andere waarde, dan dat het de grond lossert maakt. Dit kan alleen met grof maas- of rivierzand, duinzand is niet geschikt. Inplaats van zand kan men beter grit — gestampte schelpen — en/of Vermiculiet toevoegen.

Rein Davidson.

Zaaiproeven *Echinocactus grusonii*

Van de 147 leden, die in 1961 zaden (± 25 stuks) voor deze proef hebben ontvangen, zijn er slechts 53, die woord hebben gehouden betreffende het inzenden van een rapport. Van deze 53 hebben er twee door omstandigheden de zaden niet kunnen zaaien.

Het rapport is dus gebaseerd op 51 proeven.

Van de 51 zaaiden er 37 *Echinocactus grusonii* voor de eerste keer, 11 voor de tweede keer en 3 voor de respectievelijk derde, vierde en zesde keer. Van de 51 beschikten er 20 over een aparte zaairuimte (bak, aquarium, enz.), terwijl de overigen daar niet de beschikking over hadden. Wel gebruikten ze dan een kistje of bakje met een glasruit er op.

Van de verstrekte zaden kiemde gemiddeld 34 %. Het beste resultaat was 70 %, het slechtste 4 %. Van deze 51 deelnemers zaaiden er 11 in februari, 12 in maart, 17 in april, 8 in mei en 3 in juni.

Extra verwarming werd aangewend door 27 deelnemers, terwijl dus 24 deelnemers geen extra verwarming gebruikten, maar in een groot aantal gevallen wel de warmte van de kamer. Verspenen werd door 6 van hen niet gedaan; 21 verspeenden 1 keer, 20 twee keer, 2 drie keer en 2 vier keer.

Het aantal overgehouden plantjes in september varieert van 0 tot 15; de grootte van 4 tot 25 mm (zonder dorens), terwijl de lengte der dorens uiteenloopt van 2 tot 15 mm.

VERLIES DOOR FOUTEN

Veel jonge plantjes gingen verloren door: te hoge temperaturen (defecte verwarming); zonnebrand (vergeten te schermen); te grote luchtvochtigheid (na het kiemen niet tijdig gaan luchten); te veel schermen, (gerekte, zwakke plantjes); te diep zaaien (zaden met aarde bedekt) en het niet afharden van de jonge nog tere plantjes.

RESULTATEN

Wanneer we de rapporten die betrekking hebben op meer dan 10 kiemplantjes bezien (14 van de 51), dan komen de volgende gegevens naar voren.

Van deze 14 gebruikten 10 extra bodemwarmte bij het zaaien; 12 van de 14 zaaiden *Echinocactus grusonii* voor de eerste maal; 4 van de 14 maken melding van het stomen van de zaaibodem, 3 zaaiden in Vermiculite, de overige 7 maken van stomen geen melding. Van de 14 verspeenden 5 één keer, de andere 9 allen twee keer. Ze zaaiden op zeer verschillende data tussen 1 februari en 9 mei.

CONCLUSIES

1. Bij het voor de eerste maal zaaien van deze soort is stomen van de grond niet noodzakelijk, maar het is ook beslist niet nadelig het wel te doen.

2. Gebruik goede, voedzame grond, vermengd met metselzand en wat klei. Zij, die zeer goede resultaten boekten, gebruikten „Cultiva” potgrond. Schone potjes of testen.
3. Een vrij zuur grondmengsel geeft de beste resultaten. Bij de goede resultaten werd door 12 van de 14 turfmoalm gebruikt, vaak vermengd in het grondmengsel, doch ook als materiaal voor het ingraven en vochtig houden der potjes.
4. De gemiddelde kiemtemperatuur is 25° C. met een schommeling van 5 graden naar boven en naar beneden ('s nachts).
5. Er moet voor voldoende vocht gezorgd worden, toegediend van onder af en dus niet gieten.
6. Bij direct zonlicht moet geschermd worden, vooral na het verspenen.
7. Alvorens te gaan verspenen moeten de plantjes afgehard worden. Dit wordt gedaan met meer frisse lucht, minder gespannen lucht en meer licht (geleidelijk).
8. Verspenen heeft geen enkel bezwaar en wordt dus aanbevolen. Er zijn geen verliezen, als het maar voorzichtig gebeurt. De beste resultaten werden bereikt met twee keer verspenen.
9. Het zaaien in gravel wordt afgeraden. Veel algenvorming waardoor de plantjes verloren gaan.
10. Het dekken der zaden met zeer fijn grint wordt zeer veel toegepast. Het voorkomt algengroei.

11. Met bodenwarmte, verwarmingskabel, kooldraad- of gewone gloeilamp, centrale verwarmingsradiator, schoorsteenmantel, verwarmde huiskamer, enz. kan deze soort reeds vroeg worden gezaaid.

Aan alle trouwe rapporteurs onze hartelijke dank voor hun uitvoerige brieven, waaruit dit rapport kon worden samengesteld. Wij hopen deze proef een volgend jaar nog eens te herhalen en rekenen ook dan weer op uw medewerking.

J. BONEFAAS.

Fig. 16 — ECHINOCACTUS GRUSONII Hildm.

Grasheuvelkonferentie 19 en 20 mei 1962

Onze jaarlijkse bijeenkomst op de Grasheuvel in Amersfoort wordt dit jaar bijzonder belangrijk, doordat de heer C. Backeberg, Hamburg, zich bereid verklaard heeft op de zaterdagavond een lezing met vertoning van kleurendia's te houden.

PROGRAMMA :

Zaterdag 5 uur : Begroeting en thee. Gelegenheid om planten te ruilen en deponering van 3 planten, geen importen, welke minstens 3 jaar zelf gekweekt moeten zijn, bij de keuringscommissie. Er worden weer 3 mooie prijzen beschikbaar gesteld.

6 uur : broodmaaltijd.

7 uur : bespreking der ingezonden planten en uitreiking der prijzen.

8 uur : lezing door de Heer C. Backeberg over: Betekenis der liefhebberij, Nomenclatuurvraagstukken, Moderne cactusproblemen. Verder zal hij kleurendia's van weinig bekende cactussen laten zien.

Zondag 8 uur ontbijt

9 uur : vrije discussie, waarbij ieder zijn problemen ter sprake kan brengen.

10.30 uur : discussie over a.: planten, welke bloeien en zaad geven uit groeven op de tepels, o.a. Neolloydia - Neobesseyia - Escobaria - Coryphantha;
b.: planten, welke bloeien uit axillen als Solisia, Mammillaria, Dolichothele, Bartschella.

13.00 uur : Warme maaltijd en daarna gelegenheid tot bezichtiging van enkele verzamelingen.

De Jeugdherberg heeft het tarief met fl. 1,00 verhoogd, zodat de deelnemersprijs fl. 9.50 bedraagt, welke tijdens de conferentie betaald kan worden. Leden welke alleen de zaterdagavond willen bijwonen moeten hiervoor fl. 1.50 betalen.

Aanmeldingen graag zo spoedig mogelijk bij de heer H. RUBINGH, van Straelenlaan 25, Soestdijk.

Lezingen door de heer Curt Backeberg

In de week van 13 tot 20 mei 1962 komt de heer Backeberg een aantal lezingen houden voor afdelingen van Succulenta met als onderwerp: „Een voorjaars-tocht naar het cactusparadijs de Riviera”. Naast een aantal kleurendia's van cactussen worden natuuroptnamen van Frankrijk vertoond.

Backeberg is een internationaal bekende cactusexpert en er is dus een prachtige gelegenheid propaganda te maken voor onze Vereniging en onze liefhebberij.

De kosten bedragen per avond f 40,— voor reis- en verblijfkosten en f 30,— voor de lezing, totaal dus f 70,—. Elke afdeling rekent zelf af met de heer Backeberg.

Met kaartverkoop vooraf, verloting van een aantal flinke planten, eventueel verkoop van pakjes cactuszaad kunnen de kosten weer goedge maakt worden.

Een aantal afdelingen heeft reeds een afspraak gemaakt. Zij die dat nog willen doen worden verzocht zich zo spoedig mogelijk in verbinding te stellen met de heer H. RUBINGH, van Straelenlaan 25, Soestdijk.

BESTUURSMEEDEDELINGEN

AAN DE SECRETARISSEN

De secretarissen van de afdelingen worden vriendelijk verzocht, het secretariaat de navolgende gegevens te willen verstrekken :

1. Een ledenlijst 1962 van de afdeling, volledig met namen en adressen, op apart vel(len) papier, aan één zijde beschreven.
2. Een jaarverslag 1961 van de afdeling.
3. Namen en functies van het afdelingsbestuur.
4. Opgave van de afdelingsbijdrage 1962, naast de contributie van de vereniging.
5. Onverwijld nadat dit bekend is, opgave te doen van nieuwe leden, afschrijvingen en adreswijzigingen.

Uw medewerking wordt bijzonder op prijs gesteld.

Secretaresse Succulenta
Hereweg 19, Lisse.

HOOFDBESTUURVERKIEZINGEN

Volgens artikel 11 van het Huishoudelijk Reglement treedt ieder jaar een derde der leden van het Hoofdbestuur af. De aftredende leden zijn terstond herkiesbaar.

In 1962 zijn volgens de opgemaakte rooster aan de beurt van aftreding :

1. A. F. H. BUINING te Hamersveld, Utr., voorzitter.
2. S. P. C. VAN ROMUNDE te Nijmegen, vertegenwoordiger afd. Nijmegen.
3. E. T. CLAEYS te Gent, België, vertegenwoordiger afd. Kaktusvreugde.

N.B. In een der komende nummers van Succulenta zal worden bekend gemaakt of de bovengenoemde periodiek aftredende leden zich wederom beschikbaar willen stellen voor hun functie in het Hoofdbestuur.

UIT DE AFDELINGEN

AMSTERDAM

Op 17 januari ontving onze afdeling de heer J. Bonefaas. Voor de pauze was het onderwerp zijn recente bezoek aan de Spaanse tuin Pinya de Rosa, waar niet alleen vele verschillende succulen-

EEN AFDELING FRIESLAND ?

Wie helpt mee een afdeling Friesland van Succulenta op te richten.

Adhaesiebetuigingen aan A. v. d. Werff, Oudeweg 48, Drachten.

ten aanwezig zijn maar sommige planten zo talrijk voorhanden zijn dat hun bloei Keukenhofadvertenties in kleur en formaat evenaart. Uit zo'n laatste formulering proeve men de jaloezie van de kleine - één hoog - en ook van de grote - tuin met kas - Nederlandse liefhebber bij zijn belevenissen in deze tuin; na de pauze door middel van dia's (grotendeels eigen opnamen van de spreker). Alle liefhebbers hebben genoten van hun jaloezie. Een grootse tuin, fraai en systematisch, in een land waar een of andere dubbele hielingsteek Pinya de Rosa heet. Een heerlijke avond.

Onze maartbijeenkomst wordt op het gebruikelijke tijdstip de derde woensdag, dus de 21ste en op de gebruikelijke plaats v. d. Veldestraat 7 - vlak bij het Sted. Museum - gehouden. Agenda: jaarvergadering, lezing van de heer L. J. Bannink en plantenverloting.

P. KRAAK,

Ch. Leickertstraat 7 II, Amsterdam.

GOOI- EN EEMLAND

De Afdeling hield de jaarlijkse bijeenkomst voor 1962 op 6 februari in het Restaurant 'De Karseboom' te Hilversum. De 24 aan de vergadering deelnemende leden keurden de jaarverslagen van secretaris en penningmeester goed en herkozen bij acclamatie het zittinghebbend bestuur, dat zich in zijn geheel herkiesbaar had gesteld. Vervolgens besprak de vergadering de plannen voor 1962, waarbij gedacht werd aan een openbare lezing, te houden door Curt Backeberg; een excursie naar Naaldwijk en het openstellen van een representatieve plantenkas voor bezichtiging door geïnteresseerde niet-leden. Na de vlot verlopen verloting van planten werd van gedachten gewisseld over de voorstellen van de contact-commissie, die o.a. zaaiproeven en wedstrijden omvatten. De besprekingen hierover zullen tijdens de volgende vergadering worden voortgezet.

W. H. SCHUSTER, secretaris

Pieter de Hooghlaan 2, Loosdrecht.

Handelskwekerij A. TH. WILLEMSEN · LENT

KAKTUSSEN en VETPLANTEN

Steltsestraat 19a — LENT bij Nijmegen — Telefoon 08800-32249

HANDELSASSORTIMENT

Speciale soorten voor liefhebbers
(Géén bezoeken op zondag)

NOORD LIMBURG

Op 20 januari j.l. hield de afdeling „Noord Limburg” een dia-avond in „Ons Huis” te Blerick. Wederom vertoonde de heer W. Simon uit Hilde, Rhld. een deel van zijn prachtige dia-collectie.

Voor de leden en hun echtgenoten of verloofden en de andere geïnteresseerden werd het weer een prachtige avond. Ook de afd. Eindhoven was aanwezig. Onder hen waren ook de hoofdbestuursleden Smulders en v. d. Steeg, die wij hierbij voor hun blijk van belangstelling hartelijk dank zeggen. Met de heer v. d. Steeg werd een afspraak gemaakt voor een volgende dia-avond.

B. J. BROERSE, secretaris,
Burg. Petersstraat 7, Blerick.

ROTTERDAM

Onze bijeenkomst op zaterdag 17 febr. had een bijzonder karakter, daar op die datum onze afdeling 35 jaar bestond. De voorzitter memoreerde dit in zijn openingswoord. De officiële viering zal plaats vinden op 7 april a.s., waarover later meer. Toch is het een avond geworden die ons in prettige herinnering zal blijven, daar de heer Edelman uit Reeuwijk een lezing voor ons heeft gehouden, waarin hij ons op onderhoudende wijze vertelde over zijn reis naar Amerika, het cactusland en daarbij een grote serie uitzonderlijk mooie kleurendia's vertoonde. Heer Edelman, van deze plaats nogmaals onze hartelijke dank.

De volgende bijeenkomst wordt gehouden op zaterdag 10 maart, op de bekende plaats Jan van Loonslaan 6, in een lokaal van de Vrije Evangelische Kerk.

De heer Rubingh uit Soestdijk heeft ons toegezegd alsdan een lezing voor ons te houden.

J. L. DE SLEGTE, secretaris,
Schiebroeksingel 31, Rotterdam-12.

ZAANSTREEK

Op de februarivergadering die de afdeling ditmaal in Wormerveer belegde waren ondanks het slechte weer 15 leden aanwezig. Er werd besloten het leesgeld van de bibliotheekboeken te verhogen van 10 tot 25 cent per maand. Verder werden er plannen gemaakt om in mei weer een excursie naar een kweker te organiseren. De volgende vergadering, de jaarvergadering, zal worden gehouden op donderdag 29 maart ten huize van Dr. van Beek, Bootenmakersstraat 89, Zaandam. Aller opkomst is gewenst!

Mej. A. TUYN, secretaresse,
Dennestraat 35 - Zaandam.

VRAAG - EN AANBOD

Leden van Succulenta kunnen voor deze rubriek éénmaal per jaar gratis een opgave inzenden. Geen koop- en verkoopaanbiedingen.

AANGEBODEN, 3-jarige *Astrophytum myriostigma* en 1-jarige *A. capricorne*, *Opuntia salmiana* stek e.a., in ruil voor *Rebutia*, *Lobivia* en stek *Selenicereus*. Br. aan F. VAN DER MAAS, Kerkweg 1, Abbenbroek.

GEVRAAGD : zaden en/of stekken van en lectuur uit binnen- of buitenland over *Sempervivums*. H. BULT, Pr. Bernhardlaan 24, Veendam.

**CACTUSSEN
VETPLANTEN**

H. VAN DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 430

Meer dan 1200 soorten Cactussen en andere Vetplanten
(Zondags gesloten). Vraagt onze sortimentslijst.

D. BOUWMAN

Binnenl. Groothandel
E x p o r t

Grote sortering Cactussen en prima Vetplanten

Dijkweg 56a — NAALDWIJK — Telefoon 01740—5168

FLINKE SORTERING

IMPORT - EXPORT

Cactussen en andere Vetplanten

bij **W. J. VAN KEMPEN**

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen. Tel. 23377, Giro 547230

**import
export**

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 33 25 56
postrekening 17 24 46

F. Jansen Leyweg 24
's-Gravenhage

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Telefoon 01740-5480

Bij geen gehoor 5051 of 5410

Correspondentie adres : **GEESTWEG 848 — NAALDWIJK.**

UITVERKOCHTE NUMMERS VAN DE ZAADCATALOGUS 1962

1	2	4	6	7	8	130	131	133	135	136	138	346	351	353	356	357	360
9	10	11	12	13	14	144	146	147	159	162	164	363	366	391	392	397	399
15	17	18	23	24	25	166	169	170	176	177	180	407	411	417	430	431	432
28	37	38	43	47	48	182	185	199	217	220	228	439	460	463	473	477	497
49	50	51	52	53	55	231	239	241	249	250	255	509	528	540	552	553	555
56	62	63	67	71	72	258	261	270	271	278	279	582.					
73	74	76	87	90	96	306	313	316	324	325	326						
98	106	110	111	122	123	327	328	331	337	344	345						

Van de nog voorradige soorten worden bestellingen ingewacht tot uiterlijk 15 april.